

Dr Robert A. Peterson, Objawienie i Pismo Święte, Sesja 5, Objawienie w historii biblijnej, Objawienie w wybranych tekstach

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To jest sesja 5, Objawienie w historii biblijnej, Objawienie w wybranych tekstach.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat Objawienia Bożego i doktryny Pisma Świętego.

Proszę, módl się ze mną. Ojcze, dziękuję Ci, że wybrałeś, aby objawić się nam, szczególnie w Twoim Synu i w Twoim Słowie. Naucz nas, modlimy się. Prowadź nas na swoją wieczną drogę, prosimy, dla nas samych i naszych rodzin. W święte imię Jezusa modlimy się, amen.

Wszyscy znamy ideę objawienia.

Znamy ludzi, których łatwo poznać i takich, których nie tak łatwo poznać. Co zadziwiające, Boga łatwo poznać, ponieważ podejmuje inicjatywę i objawia się nam. W rzeczywistości jest objawiającym Bogiem, który raduje się, dając się poznać.

On objawia się wszystkim ludziom, zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz nich. On daje się poznać poza nami w świecie, który stworzył. Wszystkie stworzenia Boże dają świadectwo swojemu Stwórcy, ponieważ są jego stworzeniami.

On objawia się również poprzez troskę o wydarzenia na świecie i kierowanie nimi. Ponadto, daje się poznać każdemu człowiekowi, zapisując swoje prawo w naszych sercach i dając każdemu z nas sumienie. Bóg nie tylko objawia się wszystkim ludziom, ale także osobiście daje się poznać wielu.

Czyni to na kilka sposobów. Czasami dokonuje cudów w swoim Słowie, aby nauczać swój lud. Inspiruje Pismo Święte poprzez swoich proroków, którzy przynoszą Jego Słowo jego ludowi.

Izrael w Starym Testamencie i Kościół w Nowym. A co najlepsze, sam Bóg staje się człowiekiem, aby dać się poznać jak nigdy dotąd. Kto mógłby objawić Boga lepiej niż Bóg? I kto mógłby objawić Boga ludziom lepiej niż człowiek? Syn Boży staje się człowiekiem, jednocześnie pozostając Bogiem.

On jest doskonałym objawicielem Boga. Jezus objawia Boga Słowem i czynem. Jego czyny uwielbiają Boga i objawiają tożsamość Jezusa jako obiecanego i Zbawiciela.

Mówi słowami Boga jak nikt inny. Tak doskonale objawia Boga, że Bóg nazywa go Słowem, komunikacją Boga. Objawieniem Boga w biblijnej historii.

Samoobjawienie Boga zaczyna się od stworzenia, szczególnie w Ogrodzie Eden. Bóg objawia swoją moc, mądrość, piękno i wiele więcej na świecie i w pięknym ogrodzie, który tworzy. Manifestuje swoją świętość i sprawiedliwość w sercach Adama i Ewy, a oni słuchają swojego Stwórcy.

Bóg objawia swoją hojność i wierność w Opatrzności, dając naszym pierwszym rodzicom owoce, warzywa i zboża w obfitości. Bóg dał się poznać przed upadkiem, nie tylko w objawieniu ogólnym, ale także w objawieniu szczególnym. Adam i Ewa otrzymują Słowo Boże ustnie.

Oni również znają jego obecność w Ogrodzie. Jakie skutki upadek ma na objawienie Boga? Dwie rzeczy są godne uwagi. Po pierwsze, pierwotne objawienie Boga jest relacyjne.

On daje się poznać na różne sposoby Adamowi i Ewie, którzy Go znają, kochają i są Mu posłuszni. Upadek przerywa tę relację, co ilustruje fakt, że nasi pierwsi rodzice ukrywają się przed obecnością Boga. Po drugie, w wyniku zerwanej relacji zjednoczone objawienie Boga wydaje się teraz fragmentaryczne.

Bóg nadal bombarduje pierwszą parę wiedzą o sobie z zewnątrz i wewnątrz nich, w historii, w słowie i obecności, ale z powodu skutków grzechu w ich umysłach, takie objawienie wydaje się teraz rozłączne z ich zamgloną wizją. Dziękuję Richardowi Gaffinowi Jr. za jego niepublikowane notatki z teologii systematycznej, które pomogły nam w wielu z tych idei. W Chrystusie wchodzimy w osobistą relację z Bogiem i odzyskujemy część pierwotnej jedności objawienia.

Postrzeganie świata jako dzieła rąk Boga, a nie jako wszystkiego, co istnieje, prowadzi nas do postrzegania trawy jako bardziej zielonej, a nieba jako bardziej niebieskiego. Zwracamy uwagę na ostrzeżenia sumienia, gdy działa ono zgodnie z prawem zapisanym w naszych sercach, Rzymian 2:15. Postrzegamy życie i przyszłość w świetle Bożej opatrzności.

Kochamy obecność Boga w uwielbieniu i szanujemy Chrystusa jako jedyną bezcenną perłę, perłę wielkiej wartości, Mateusza 11:46. Cenimy Jego spisane słowo i przechowujemy je w naszych sercach, Psalm 119 werset 11. W naszym przyszłym zmartwychwstaniu i życiu na nowej ziemi, nasze docenianie zjednoczonego objawienia Boga zostanie w pełni przywrócone.

W rzeczywistości, sprawy będą lepsze niż przed upadkiem, ponieważ jako lud Boży, nie będziemy już mogli grzeszyć, a Bóg zamieszka pośród nas jak nigdy dotąd.

Będziemy radować się z tego, że Bóg daje się poznać w odnowionym stworzeniu, dla doskonałych sumień i w historii przyszłej wieczności. Będziemy kochać słowo i czcić Ojca, Ducha i Wcielonego Syna, który mówi: cytuję, Ja jestem żyjący.

Byłem martwy, ale oto, oto żyję na wieki wieków i trzymam klucze śmierci i Hadesu, Objawienie 1:17 i 18. Objawienie w wybranych fragmentach. Bóg objawia się w ogólnych objawieniach danych każdemu wszędzie i w szczególnych objawieniach danych konkretnym ludziom w konkretnych miejscach.

W poniższych fragmentach zobaczymy, że specjalne objawienie obejmuje wydarzenia historyczne, takie jak plagi i Exodus, w których Bóg ukazuje się jako wojownik i Odkupiciel, który sędzi fałszywych bogów i wyzwala swój lud. Jezus kieruje nas ku specjalnemu objawieniu, nauczając, że ludzie nie mogą go zdobyć sami, ale że Bóg suwerennie je daje. Ma ono charakter trynitarny i jest przyjmowane przez pokorę wiary.

Jest zarówno propozycjonalne, jak i osobiste, odzwierciedlając swojego dawcę, który jest zarówno prawdą, jak i osobą. Bóg objawia się szczególnie w swoich pismach. Podczas gdy Bóg daje objawienie Starego Testamentu przez proroków, daje objawienie Nowego Testamentu przez swojego Wcielonego Syna, który wylewa Ducha Świętego na Apostołów. Bóg używa swojego słowa, aby przekazać swoją wolę, aby doprowadzić do nowego narodzenia w nowym stworzeniu i promować wolność, życie i rozkwit.

Wierzący muszą być szybcy w przestrzeganiu pism i być błogosławieni. Nasze fragmenty obejmują Wyjścia 7 do 15, Mateusza 11:25 do 27, Hebrajczyków 1:1 i 2, Jakuba 1:18 do 25 i to wystarczy. Wyjścia 7 do 15.

Biblia naucza, że objawienie Boga następuje w wydarzeniach historycznych, takich jak Exodus. Bóg objawia się Mojżeszowi i wzywa go, aby wyprowadził swój lud z egipskiej opresji do ziemi, którą Bóg dla nich przygotowuje, Exodus 3:1 do 4, 26. Mojżesz posłuchał Boga, nalegając na faraona, aby pozwolił odejść ludowi Bożemu, aby mogli Go czcić.

Faraon uparcie odmawia, pretensjonalnie pytając Exodus 5:2, kim jest Pan, że mam słuchać jego głosu i pozwolić Izraelowi odejść? Faraon arogancko zwiększa ucisk Izraela, rozdział 5, wersety 4 do 20. Bóg odpowiada, planując zarówno wybawienie swojego ludu, jak i naprawienie ignorancji faraona. Obiecuje odkupić Izraela z niewoli egipskiej, 6:6. Wyprowadzę was spod ciężarów Egipcjan i wybawię was z niewoli ich, i odkupię was wyciągniętym ramieniem i wielkimi aktami sądu, Exodus 6, 6. Bóg zsyła dziesięć strasznych plag na Egipt.

Widzimy to w Księdze Wyjścia 7:14 do 12:32, gdzie oświadcza, że Pan objawił, że jest Panem. Widzimy to w 7:5. Egipcjanie poznają, że Ja jestem Panem, gdy wyciągnę rękę przeciwko Egiptowi i wyprowadzę lud Izraela spośród nich. 7:17.

Po tym poznacie, że Ja jestem Pan. Oto laską, którą mam w ręku, uderzę wodę w Nilu i zamieni się w krew. A następnie innym dobrym przykładem jest 10 i werset 2. Pan powiedział do Mojżesza w 10, 1: Idź do faraona, bo zatwardziłem jego serce i serce jego sług, abym mógł okazać te znaki moje wśród nich, a ty opowiesz w uszach syna swego i wnuka, jak surowo postąpiłem z Egipcjanami i jakie znaki uczyniłem wśród nich, abyś wiedział, że Ja jestem Pan.

Dokładniej, te wydarzenia historyczne ukazują moc Boga, Jego posiadanie świata i Jego miłość dotrzymującą przymierza. W co najmniej połowie plag Pan rozróżnia Izrael, Egipt i Izrael, oszczędzając swój lud. Widzimy to na przykład w Księdze Wyjścia 11:4 do 7.

To tutaj Bóg grozi ostatnią plagą. Tak mówi Pan, Wyjścia 11:4. Około północy pójdę w środek Egiptu, a wszyscy pierworodni w ziemi egipskiej pomrą, od pierworodnego syna faraona, który siedzi na tronie, aż do pierworodnego niewolnicy, która jest za żarnami, i wszystkich pierworodnych bydła. I będzie wielki krzyk w całej ziemi egipskiej, jakiego nigdy nie było i nigdy nie będzie, a żaden pies nie zaszczeka na żadnego z ludu Izraela, ani na człowieka, ani na zwierzę, abyście wiedzieli, że Pan czyni różnicę między Egiptem a Izraelem.

Wow. Upór faraona doprowadził do dziesiątej plagi, śmierci wszystkich pierworodnych mężczyzn w Egipcie, w tym syna faraona, 12:29. O północy Pan zabił wszystkich pierworodnych w ziemi egipskiej, od pierworodnego syna faraona, który siedział na tronie, do pierworodnego jeńca, który jest w lochu, i wszystkich pierworodnych bydła.

Bóg łaskawie chroni Izraelitów, którzy posłusznie kładą krew baranka ofiarnego na odrzwiach i nadprożach swoich domów. Ponieważ Pan omija domy Izraela, gdy przychodzi sądzić pierworodnych, Izrael ma obchodzić Paschę jako doroczne święto dla Pana. Faraon ustępuje i pozwala Izraelitom odejść, ale szybko zmienia zdanie i wściekle ich goni.

Bóg potężnie otwiera Morze Czerwone, aby Jego lud mógł przejść. Kiedy Egipcjanie podążają za nimi, Bóg zamyka wodę nad ich rydwanami i niszczy ich jeźdźców. 14:28, wody powróciły i zakryły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które podążało za nimi do morza.

Nie pozostał ani jeden. Exodus jest ważnym wydarzeniem historycznym i ważnym środkiem, za pomocą którego Bóg się objawia, jak chwałą pieśni Mojżesza i Miriam. W Exodusie Bóg osądza swoich wrogów i wyzwala swój lud.

W Exodusie Bóg również komunikuje, kim jest: Jahwe, Pan przymierza. Kocha, chroni i pozostaje wierny swojemu ludowi przymierza. W rozdziałach 3 i 4 jest potężny nad narodami, przywódcami, fałszywymi bogami, a nawet nad morzem.

Exodus 9:16 i 11:9, On jest Panem życia i śmierci. Exodus 12:29 do 32, Exodus jest specjalnym objawieniem, świętującym, że nie ma nikogo takiego jak Jahwe, który jest wysoce wywyższony, chwalebny, potężny, majestatyczny, święty i kochający. Bóg jest wojownikiem, Odkupicielem, wiecznym Królem, potężnym, by zbawić.

Nie podaję tych odniesień. On ma władzę nad narodami, przywódcami, fałszywymi bogami, nawet nad morzem. 9:16 i 11:9. Pieśń Mojżesza jest godna naszej uwagi.

Zauważ, jak Bóg objawia się w Exodusie i zauważ, jak słowo i czyn idą w parze. Czyn jest potężnym objawieniem, ale musi być dla nas interpretowany przez słowa. Z pewnością ludzie w starożytnym Bliskim Wschodzie, którzy usłyszeli o tym wydarzeniu, nie doszliby do wniosku, och, Jahwe jest jedynym prawdziwym i żywym Bogiem.

Powinienem zostać obrzezany i zostać Żydem. Nie sądzę. Powiedzieliby coś w stylu, być może, he, Bóg Izraela, Jahwe, jest silniejszy niż bogowie Egiptu, przynajmniej w tym czasie.

Coś w tym stylu. Wtedy Mojżesz i lud Izraela zaśpiewali tę pieśń Panu, mówiąc: Będę śpiewał Panu, bo okazał się wspaniały. Konia i jego jeźdźca wrzucił do morza.

Pan jest moją siłą i pieśnią. On stał się moim zbawieniem. To jest mój Bóg.

Będę Go chwalił, Boga Ojca mego, i będę Go wywyższał. Pan jest mężem wojny. Pan jest Jego imieniem.

Rydwany faraona i jego wojska zostały wrzucone do morza, a jego wybrani oficerowie zatopieni w Morzu Czerwonym. Potop ich zakrył. Zapadli się w głębiny jak kamień.

Twoja prawa ręka, o Panie, chwalebna w potędze. Twoja prawa ręka, o Panie, rozbija wroga. W wielkości swego majestatu obalasz swoich przeciwników.

Wysyłasz swój gniew. On pochłania ich jak ściernisko. Na dźwięk twoich nozdrzy, wody się spiętrzyły.

Powódź stanęła w kupie. Głębiny skrzepły w sercu morza. Wróg powiedział: Będę ścigał.

Dogonię. Podzielę, by zniszczyć. Moje pragnienie będzie nimi pełne.

Pełno ich. Wyciągnę miecz. Moja ręka ich zniszczy.

Dmuchałeś z wiatrem. Morze ich przykryło. Zatonęli jak ołów w potężnych wodach.

Kto jest jak Ty, Panie, wśród bogów? Kto jest jak Ty, majestatyczny w świętości, straszliwy w chwalebnych czynach, czyniący cuda? Wyciągnąłeś prawicę swoją, ziemia ich pochłonęła. Prowadziłeś w swojej stałej miłości lud, który odkupiłeś.

Poprowadziłeś ich swoją siłą do swojego świętego miejsca zamieszkania. Ludzie usłyszeli. Drżą.

Bóle ogarnęły mieszkańców Filistyny. Teraz przywódcy Edomu są przerażeni. Drzenie ogarnia przywódców Moabu.

Wszyscy mieszkańcy Kanaanu rozpułnęli się. Strach i trwoga spadły na nich z powodu wielkości ramienia twego. Nadal są jak kamień dla ludu twego, o Panie, przechodź.

Do ludu, który przeszedł obok, którego nabyłeś. Wprowadzisz go i zasadzisz na swojej górze. W miejscu, o Panie, które uczyniłeś dla swego mieszkania.

Świątynia, o Panie, którą ustanowiły Twoje ręce. Pan będzie królował na wieki wieków. Pieśń Miriam mówiła: Śpiewajcie Panu, bo triumfował chwalebnie.

Konia i jego jeźdźca wrzucił do morza. Bierzemy biblijne brzmienia niektórych cudownych fragmentów, które mówią o Bogu objawiającym się swojemu ludowi. Tak było w przypadku Exodusu w rozdziałach od 7 do 15.

W Ewangelii Mateusza 11 Jezus wypowiada bardzo pamiętne słowa. Kontekstem są nieszczęścia Jezusa w miastach, które nie pokutowały. Następnie Jezus zaczął potępiać miasta, w których dokonał większości swoich potężnych dzieł, ponieważ nie pokutowały.

Tyrze i Sydonie działały się cuda, które się w tobie dokonały, dawno by się pokutowały w worze i popiele. Ale powiadam ci, że w dzień sądu lżej będzie Tyrowi i Sydonowi niż wam. A ty, Kafarnaum, czyż będziesz wywyższona aż do nieba? Zostaniesz strącona do Hadesu.

Bo gdyby w Sodomie dokonały się cuda, które się w tobie dokonały, pozostałaby aż do dnia dzisiejszego. Ale powiadam wam, że ziemi sodomskiej lżej będzie w dzień sądu niż tobie. Oto wersety, które nas najbardziej interesują, Ewangelia Mateusza 11:25 do 27.

W tym czasie Jezus powiedział: Dziękuję Ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je małym dzieciom. Tak, Ojcze, bo taka była Twoja łaska. Wszystko zostało mi przekazane przez mojego Ojca i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić.

Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem moje jarzmo jest słodkie, a moje brzemie lekkie.

Jezus kieruje nas także ku tematowi Objawienia. Potępia brak pokuty w miastach galilejskich, w których dokonał wielu cudów. Następnie wybucha w uwielbieniu i głębi wglądu wersetami, które przeczytałem.

Chwała należy się Trójcy za jej dzieło Objawienia. Dziękuję Ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że ukryłeś te rzeczy przed mądrymi i rozumnymi, a objawiłeś je małym dzieciom. Tak, Ojcze, bo taka była Twoja łaskawa wola.

Bóg Ojciec jest autorem Objawienia. On jest Objawicielem, werset 25 Ewangelii Mateusza 11. Syn jest również zaangażowany, ponieważ objawia Ojca, werset 27.

Wszystko zostało mi przekazane przez mojego Ojca i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić. Syn jest również wielkim tematem Objawienia, Łukasza 24, 27. Począwszy od Mojżesza i wszystkich proroków, Jezus tłumaczył im we wszystkich Pismach rzeczy dotyczące Siebie.

Duch Święty również jest zaangażowany w Objawienie, Łk 10,21. W tej samej godzinie Jezus rozradował się w Duchu Świętym i powiedział: Dziękuję Ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je małym dzieciom. Wersja Łukasza tego samego epizodu w Ewangelii Mateusza mówi, że Jezus rozradował się w Duchu Świętym i powiedział, z tą prefacją, widzimy w słowach Jezusa udział Ducha Świętego w Objawieniu.

Wszystko to wskazuje na trynitarny charakter Objawienia. Jezus pokazuje, że Objawienie jest również osobiste, ponieważ jego treścią jest wiedza o Ojcu i Synu, Mateusz 11:27. Dziękuję Ci, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je małym dzieciom.

Tak, Ojcze, taka była Twoja łaskawa wola. Wszystko zostało mi przekazane przez mojego Ojca i nikt nie zna Syna, tylko Ojciec, i nikt nie zna Ojca, tylko Syn i każdy, komu Syn zechce Go objawić. To znaczy, że Objawienie jest konieczne.

Musimy poznać Boga, werseł 25. Ponadto Objawienie jest suwerennie dane. Bóg Ojciec jest suwerenny w objawieniu, wersety 25 i 26 Ewangelii Mateusza 11, tak samo jak Syn.

Nikt nie zna Ojca , oprócz Syna i tych, którym Syn zechce Go objawić. Bóg podejmuje inicjatywę i czyni Objawienie skutecznym. Ukryty przed mądrymi i rozumiejącymi oznacza bycie poza ludzkimi zdolnościami lub rozumem.

Ludzie nie mogą sami zdobyć Objawienia. Zamiast tego potrzebujemy pokory wiary. Musimy się upokorzyć, stać się jak małe dzieci i zaufać Bogu.

Marek 10:15. Ponadto radość jest właściwą odpowiedzią na Objawienie, jak widzieliśmy w Łukaszu, paralelnie do tego fragmentu w Łukaszu 10, werseł 21. Trzeci fragment, trzecie badanie, aby sprawdzić głębokość wód, to Hebrajczyków 1:1 i 2. Ten fragment informuje nas, jak Objawienie przychodzi i odnosi się do historii zbawienia.

W szczególności Objawienie Boga poprzez Stary Testament i Jego Objawienie w Jezusie są zestawiane obok siebie. Hebrajczyków 1:1 i 2. Dawno temu, wielokrotnie i na wiele sposobów, Bóg przemawiał do naszych praojców przez proroków. Ale w tych ostatnich dniach przemówił do nas przez Syna , którego ustanowił dziedzicem wszystkiego, przez którego także stworzył świat.

On jest blaskiem chwały Boga i dokładnym odbiciem Jego natury, a On podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy. Dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach, stając się o wiele wyższym, stając się o tyle wyższym od aniołów, o ile imię, które odziedziczył, jest doskonalsze od ich. Autor Listu do Hebrajczyków ustanawia silne porównania między Starym a Nowym Testamentem.

Istnieje jedna fundamentalna, podstawowa różnica: podobieństwo. Przepraszam, istnieje jedno fundamentalne, podstawowe podobieństwo, ale istnieją pewne różnice. Na przykład, dawno temu jest przeciwstawiane w tych ostatnich dniach. Dawno temu, w wielu momentach i na wiele sposobów, Bóg przemawiał do naszych ojców.

W ostatnich dniach Bóg przemówił do naszych ojców dawno temu. W tych ostatnich dniach przemówił do nas. Ojcowie, odbiorcy Objawienia Starego Testamentu, my, ci, którzy żyjemy w czasach Nowego Testamentu, szczególnie ci, którzy znali Jezusa i Apostołów, jesteśmy odbiorcami Objawienia Nowego Testamentu w Chrystusie i jego Apostołach.

Dawno temu, wielokrotnie i na wiele sposobów, Bóg mówił do naszych ojców. W tych ostatnich dniach, przemówił do nas przez swego Syna . W przeciwieństwie, w

wielu częściach i na wiele sposobów, wielokrotnie i na wiele sposobów, to jest opis Starego Testamentu.

Nowy Testament jest przez Jego Syna, a także przez proroków i przez Jego Syna. Słowa dotyczące Syna mają podwójne zastosowanie. Powinienem być zauważyć, przede wszystkim, że pośrednikami Objawienia byli prorocy w Starym Przymierzu i Syn w Nowym.

Ale nie ma nic, co zrównoważyłoby tę stronę równania do słów w wielu momentach i na wiele sposobów, chyba że dostrzeżemy, że słowa Syna spełniają podwójną rolę, co moim zdaniem robią, jak pokazują Philip Hughes, FF Bruce i inni komentatorzy hebrajskiego. Jaki kontrast. Dawno temu, w tych ostatnich dniach, Bóg objawił się ojcom, nam, przez proroków, przez swojego Syna.

Wielokrotnie i na wiele sposobów, przez Syna . Jakie jest podstawowe podobieństwo między Objawieniem Starego i Nowego Testamentu? Słuchajcie uważnie. Dawno temu, wielokrotnie i na wiele sposobów, Bóg przemawiał do naszych ojców przez proroków.

Ale w ostatnich dniach przemówił do nas przez swojego Syna . W obu Testamentach Bóg jest mówiącym Bogiem. Objawia się ludziom Starego Testamentu i tym, którzy spotykają Jezusa i jego Apostołów.

I to dotyczy również nas, których Bóg spotyka poprzez pisma Apostołów Jezusa. Tak więc Bóg jest mówiącym Bogiem w obu Testamentach. Różnice są i są ważne.

Jest postęp Objawienia. Ale podstawowe podobieństwo jest niesamowite. Bóg jest mówiącym Bogiem.

On się objawił. Kiedy autor Listu do Hebrajczyków porównuje Objawienie Starego i Nowego Testamentu, przedstawia cztery rozróżnienia. Rozróżnia czas, jak widzieliśmy, publiczność, pośredników i sposób.

Jeśli chodzi o czas, kontrastuje on dawno temu z tymi ostatnimi dniami. Stary Testament używa wyrażenia ostatnie dni, aby wskazać na przyszłość. Spełniając oczekiwania Starego Testamentu, przyjdzie Chrystusa powoduje dodanie słowa te.

Stary Testament mówi, w dniach ostatnich. Autor Listu do Hebrajczyków mówi, w tych dniach ostatnich. Dni ostatnie to czasy pomiędzy przyjściami Chrystusa.

Autor zestawia odbiorców. Objawienie Starego Testamentu przyszło do ojców, patriarchów i ich potomków. Objawienie Nowego Testamentu przychodzi do nas, żyjących po przyjściu Mesjasza.

Jeśli chodzi o pośredników Objawienia, poprzednie słowo Boga przyszło do proroka przez proroków. A teraz przemówił do nas przez swego Syna . Jezus jest pośrednikiem Objawienia Nowego Testamentu.

Czwarty kontrast jest sugerowany. Bóg objawił się swojemu ludowi Starego Testamentu na różne sposoby. Odpowiednio do tego, Objawienie Nowego Testamentu przyszło przez Syna .

Wszystkie takie objawienia są objawieniami SYNA myślnik. Objawienie Syna. Wieczny Syn jest wielkim prorokiem, który stał się ciałem.

Jana 1:14. Aby objawić Boga jak nigdy dotąd. Po śmierci, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Chrystusa, spełnia On swoje obietnice, aby zesłać Ducha prawdy swoim uczniom, aby przypominał im i nauczał ich wielu prawd.

Ewangelia Jana 14:25-26. Ewangelia Jana 15:26. Ewangelia Jana 16:13-15.

Dzieje Apostolskie 1:1. Z nieba Jezus objawił Nowy Testament przez Ducha Świętego za pośrednictwem swoich apostołów. Najbardziej fundamentalny podział w historii biblijnej to podział na okres przed upadkiem i po nim. Przed upadkiem i po upadku.

Upadek zmienia wszystko. Drugi najbardziej fundamentalny podział w historii biblijnej znajduje się tutaj, w Liście do Hebrajczyków 1:1 i 2. Stary Testament i Nowy Testament. Jakuba 1:18 do 25 to nasz ostatni fragment, w którym kontynuujemy sondowanie, aby ocenić głębokość wody, zwłaszcza manifestację Boga w czasie i przestrzeni.

Jakuba 1:18. Bóg z własnej woli zrodził nas przez słowo prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami jego stworzeń. Wiedźcie o tym, umiłowani bracia: niech każdy człowiek będzie prędki do słuchania, powolny do mówienia, powolny do gniewu, gdyż gniew człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej.

Dlatego odrzućcie wszelką nieczystość i szerzącą się niegodziwość i przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które może zbawić wasze dusze. Ale bądźcie wykonawcami słowa, a nie tylko słuchaczami, oszukującymi samych siebie. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem słowa, a nie wykonawcą, ten jest podobny do człowieka, który uważnie przygląda się swemu naturalnemu obliczu w zwierciadle.

Bo spojrzał na siebie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim był. Ale kto wejrzy w doskonałe prawo, prawo wolności, i wytrwa, nie będąc słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą, który działa, będzie błogosławiony w swoim działaniu. W tej krótkiej części Jakub mówi o objawieniu jako o słowie prawdy, Jakub 1:18.

Wszczepione słowo, werset 21. Słowo, werset 22-23. Doskonałe prawo, werset 25.

Prawo wolności, werset 25. Później w liście Jakub odnosi się również do prawa królewskiego, 2:8. Prawo, 2:9-11. I Pismo, 2:8, 2:23, 4:5. Po drodze Jakub podkreśla, że prawo jest jednością, przekazuje wolę prawodawcy i służy jako podstawa sądu, 2.8-13, 4.11 i 12. Jakub czyni to, włączając materiał ze Starego Testamentu, taki jak ten dotyczący Abrahama, Rachab, Eliasza, proroków, Hioba, Wyjścia 20, Kapłańskiej 19 i Powtórzonego Prawa, a także nauk Jezusa.

Zobacz Christopher Morgan, A Theology of James, Wisdom for God's People, PNR Publishing. W czytany przez nas fragmencie, Jakub 1:18-25, Jakub pisze o słowie prawdy, łącząc słowo z prawdą, co łączy słowo z Bogiem, który charakteryzuje się prawdą i ją przekazuje, Jakub 1, 18. Bóg używa słowa prawdy, aby doprowadzić do nowego narodzenia w nowym stworzeniu, werset 18.

Z własnej woli zrodził nas słowem prawdy, abyśmy byli niejako pierwocinami jego stworzeń. Zobacz także 1 Piotra 1:23, Jakub przeciwstawia słowo prawdy jako narzędzie, które prowadzi do życia, grzechowi jako narzędziu, które prowadzi, skutkuje śmiercią, Jakuba 1:13-18. W przeciwieństwie do pragnienia, które rodzi grzech, słowo prawdy rodzi wierzących jako nowe stworzenie.

Słowo funkcjonuje jako nasienie Boga, aby przynieść nowe narodzenie, wersety 16-18, i jest agentem Boga, przez którego kształtuje wierzących, werset 21. Słowo to, jak każdy dobry i doskonały dar, pochodzi od Boga i ma być przyjęte. Jakub używa słowa i prawa nieco zamiennie, a oba terminy wydają się szeroko przedstawiać Stary Testament, kluczowe nauki etyczne w Starym Testamencie i obietnice nowego przymierza objawione w ewangelii i naukach Jezusa.

Jakub traktuje słowo i prawo synonimicznie w 1:19-25, gdzie zaczyna się od podkreślenia znaczenia czynienia słowa i kończy błogosławieństwem dla tych, którzy czynią prawo. Słowo prawo jest również doskonałym prawem wolności, werset 25. Zobacz także 2:12.

W kontynuacji Psalmu 19 Jakub podkreśla nie tylko ideę doskonałości prawa, ale także powiązane tematy życia, mądrości, radości, czystości, niewinności, prawości i nagrody. Doskonałe prawo jest środkiem do wolności, promowania życia, rozkwitu, świętości i służby. Słowo niesie również autorytet Boga, który je daje.

Z tego powodu wierzący mają być szybcy w słuchaniu słowa. Zobacz także Powtórzonego Prawa 6:1-9, aby odłożyć grzech w przygotowaniu na jego przyjęcie, i przyjmując je z łagodnością, i słuchać i czynić je, Jakuba 1:19-25. Wierzący, którzy czynią słowo, będą błogosławieni w swoim czynieniu, werset 25.

Bóg używa słowa na początku, w środku i na końcu życia chrześcijańskiego, wersety 18-25. Na każdym etapie podróży lud Boży ma poddawać swoje myślenie i życie

autorytatywnemu słowu Boga. W naszym następnym wykładzie zajmiemy się poznawaniem Boga poprzez Jego objawienie, znaczeniem objawienia i naszą potrzebą objawienia, a także zaczniemy myśleć o Bogu objawiającym się poprzez ogólne objawienie.

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To jest sesja 5, Objawienie w historii biblijnej, Objawienie w wybranych tekstach.